

Em Chỉ Là Thứ Để Anh Mua Vui

Contents

Em Chỉ Là Thứ Để Anh Mua Vui	1
1. Chương 1	2
2. Chương 2	2
3. Chương 3	3
4. Chương 4	4
5. Chương 5	4
6. Chương 6	4
7. Chương 7	4
8. Chương 8	6
9. Chương 9	6
10. Chương 10	7
11. Chương 11	7
12. Chương 12	8
13. Chương 12.1	9
14. Chương 13	9
15. Chương 14	9
16. Chương 15	10
17. Chương 16	11
18. Chương 17 (Chap Cuối)	11

Em Chỉ Là Thứ Để Anh Mua Vui

Giới thiệu

Hôm qua em đã yêu anh. yêu anh mãnh liệt và bằng tất cả lòng mình. hôm nay e cũng yêu anh, như

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/em-chi-la-thu-de-anh-mua-vui>

1. Chương 1

ngày ấy, nó và hấn quen nhau thật bình thường, không chút ấn tượng. nhưng tình yêu chúng nó thật gian nan, cách trở và để lại cho nó 1 vết thương lòng khắc sâu.

vừa ăn tối xong,nó cùng ngồi xem phim với cả nhà. bỗng đt nó có tin nhắn, vội lật đật chạy đến cầm đt vì mấy tháng nay nó ế nên không nhận được tin nhắn của ai vào giờ này cả

-“em có phải là trang không?”

Nó thở dài, lẩm bẩm:” lại nhầm số rồi, nó reply lại:

-” không ạ! chắc nhầm số đó bạn”

-“ừ! vậy mình xin lỗi nhé”

2 hôm sau,đang nằm mê man sắp ngủ thì bỗng tin nhắn từ sdt ấy lại đến, nó bất ngờ mở ra đọc:

-” xin lỗi bạn có phải là trang không?”

-“không mà, bạn nhầm số qoài zậy?”

-“ủa! vậy bạn là người hôm trước à?”

-“còn ai nữa. mình không phải là Trang của bạn đâu”

-“vậy bạn tên gì”

Nó bực bội nên trả lời cộc lốc:

-” Tên N”

-“vậy N ình làm quen nha”

Nó bực cười vì cái kiểu làm quen này, trước giờ nó thuộc lòng các kiểu làm quen của bọn con trai,nhưng nhầm số những 2 lần như thế này là lần đầu tiên nó gặp. Chúng nó là quen nhau như vậy: nhẹ nhàng và êm đềm như không

2 đứa học chung 1 trường, hấn chỉ bằng tuổi nó nhưng lại lớn hơn 1 lớp. nên chỉ 1 thời gian ngắn sau chúng đã thường xuyên nói chuyện hay cứ gặp gỡ trên danh nghĩa là người yêu cho kịp với bạn bè. rồi thì yêu nhau từ lúc nào thì cả nó và hấn đều không ai hay. tình yêu của 2 đứa tuổi học trò vui quá làm nó như người điên yêu. hồi ấy hấn là 1 thằng con trai hiền lành mà tốt bụng, thư sinh mà vui tính cực kỳ. còn nó lại là 1 con bé: đông đánh, điệu đà, đánh đá. những đức tính đó thì hoàn toàn tỉ lệ nghịch với cái ngoại hình không mấy hấp dẫn và kém lời cuốn của nó. chúng nó yêu nhau nhưng không phải là ngay lần đầu tiên gặp mặt mà những tận sau này, khi chúng nhận thức rõ hơn về tầm quan trọng của nhau trong trái tim đối phương. còn thời gian đầu chúng nó chia tay cả ngàn lần vì con bé quá lỳ và bướng và vì hấn quá hiền và chất. chúng nó chẳng hợp tính nhau nên suốt ngày cãi vã, tranh dành nhau, kẻ xin lỗi, người thì vênh mặt lên cao thượng mà “ân xá” bỏ qua lỗi lầm. lại lắm lúc chúng cứ tho nhau mà buồn và khóc lu bù khi vô tình làm tổn thương lòng nhau

2. Chương 2

Thời gian dần qua. nó cùng hấn lớn lên với mái trường cấp 3 già cội. đó là nơi chúng nó học. Ừ! tất nhiên là vậy, nhưng cái quan trọng là nơi đây cũng là lí do chính đáng nhất để chúng nó có thể gặp nhau mọi ngày. hấn dạy nó học thêm vào những buổi chiều mát trời. còn nó cứ chăm chú nhìn mặt hấn lúc giảng bài,nhưng không hề nghe ngóng gì, rồi bực cười tùm tùm tự hỏi sao người yêu mình lại giống con gái đến thế. Rồi nó lại quay qua nhìn những ngón tay trắng trẻo của hấn đang chỉ trỏ trên từng trang sách, nó lại thẹn thùng rằng tay nó còn xấu hơn cả tay any mình.. hấn hay dẫn nó đi ăn kem vào những ngày hè nóng nực, hấn mang ô sang tận nhà đón nó đi học vào những ngày mưa dai dẳng mặt dù nó cũng có 1 chiếc. hấn chịu lạnh run và giả vờ như không để đưa áo ấm cho nó mặc vào những ngày đông giá rét,... Cứ thế, tình yêu trong nó cứ lớn dần lên theo năm tháng. nó từng rất hạnh diện khoe khoan với bạn bè vì nó yêu được hấn. hấn

biết cách chịu đựng nên nó hạnh phúc lắm. hấn luôn như thế hiền và chất y như vẻ ngoại hình. còn con bé đó vẫn vậy lý lợm và ngang bướng đến khó bảo. nhưng hơn ai cả chúng nó biết rằng chúng nó yêu nhau và biết dung hoà hai tính cách hoàn toàn đối lập đó lại. Nó nũng nịu đòi hấn vẽ bài kiểm tra giúp, nó tính nghịch nhéo vai hấn đến xưng tím rồi nhăng rảnh cười về nịnh nọt, chuột lỏi vờ như không cố ý. nó lại cười đến tí mắt khi thấy hấn âm thầm đặt hộp sữa trên bàn học mình trước khi nó đến lớp. đôi khi nó lại ôm chầm lấy nó mà âu yếm, nâng niu,... hấn hiểu và hấn từng hạnh phúc, hấn hiểu, nên hoàn toàn chịu đựng những trận lôi đình khi nó dỗi hờn. hấn iu nó nên mún che chở cho nó. hấn mún nó được hạnh phúc bằng mọi giá và chịu nó bằng mọi cách. hấn âm thầm theo sau nâng bước nó. hấn lặng lẽ nâng nỉ bạn mình chở nó đi thuê đồ văn nghệ khi hấn bạn không đi được và không quên đưa cả tiền xăng trước cho bạn hấn vì hấn biết đường nào nó cũng sẽ đưa. hấn vui về chỗ nó đi trả đồ khi trời đang mưa và lạnh như cắt. nó nghịch ngợm đến mức bắt hấn tiễn về tận nhà sau mỗi buổi tan học, mặc dù nhà hấn phải đi ngược đường lại. nó ngang bướng bắt hấn gọi thức dậy mỗi sáng cho dù nó luôn đặt báo thức, rồi ép hấn nói câu yêu nó mỗi sáng trước khi dậy chuẩn bị đi học,... Tình yêu chúng nó là vậy đấy, đơn giản mà vô vàn hạnh phúc từ khi hấn từ lớp 11 lên 12. còn nó thì lớp 10 lên 11. cứ thế cho đến 1 ngày

3. Chương 3

Buổi trưa hôm ấy trời nắng chang như lửa đốt bên lưng. Ngủ trưa không được nên nó cư bức bối, khó chịu trong người thì thằng ấy, cái thằng trời đánh gọi, nó nghe máy:

- Alo, sao hả anh

thằng ấy nói nhỏ nhẹ, cách nói quá đối lập với tính cách con người thằng đó:

-Em rảnh không. anh lên nhà chở em đi hát cho vui

thằng ấy thích nó nên cứ dai dẳng tán tỉnh nó cả tuần nay rồi. thằng trời đánh này là bạn với chị cùng nhà với nó, nên nó nể mặt trả lời từ tốn:

- anh đi đi. chiều nay em bận đi học rồi

Nói thì nói vậy. chứ lịch học chiều nay của nó có đánh môn nào đâu. thằng điên đó biết nó nói xạo nên gắng năn nỉ quài:

- Đi đi mà. lâu lâu anh rủ 1 lần sao lại nỡ từ chối vậy

Nó cầu mặt lên trả lời luôn:

-em đã nói em bận thật mà

thằng đó nghe vậy bèn thức vọng mà tắt máy. 1 lúc sau, chị K chạy qua phòng nó rồi cứ 1..2 kéo nó đi hát với chị cho bằng được. thằng trời đánh ấy khôn thật, rủ nó đi không được lại quay sang rủ chị K, rồi để chị ép nó theo

sau ngày hôm đó, thằng ấy như được đà rồi lên nhà nó chơi suốt. trưa đi học về đã thấy thằng đó đã ngồi chinh ỉnh trước nhà với chị. nó phiền vô cùng, làm sao đuổi thằng điên đó đi được khi thằng đó lấy lí do lên chơi với chị được. nó đến trường kể lại cho hấn nghe, hấn hơi bức mình và bảo nó mặc kệ thằng đấy đi. 1 ngày 2 ngày rồi 1 tuần. lâu dần hấn cũng đâm ra nghi ngờ, bức bối vì nó và thằng ấy. nên suốt ngày chúng nó cãi nhau vì những chuyện không đâu. nó cũng mệt mỏi và bắt đầu chướng lên. thế là chúng nó ít đi chơi với nhau hơn bình thường. rồi đến mọi người xung quanh nhìn vào cứ tưởng tụi nó đã chia tay, rồi nghĩ nó đã yêu thằng trời đánh kia. người ta cứ bàn tán vào ra khiến chúng nó càng cãi nhau nhiều hơn. bao nhiêu lần nó giải thích với hấn, nhưng cũng chỉ làm cả 2 thêm mệt mỏi. bao nhiêu lần hấn đi giải thích với mọi người là chúng nó chưa chia tay và mọi người đang hiểu lầm. cứ thế, cứ thế tụi nó cứ điên lên rồi chửi nhau um sùm vì thằng trời đánh kia. nó bất lực, hấn thì điên cuồng nên đành phải chia tay trong sự bàng hoàng và đau khổ khôn cùng của nó

4. Chương 4

Nó cứ khóc suốt những ngày sau đó, nó khùng lên rồi chấp nhận thằng điên kia làm người yêu để chọc tức hấn. nhưng làm vậy chỉ làm hấn càng căm ghét nó mà thôi. chỉ được 4,5 ngày rồi lại bỏ vì cái thằng trời đánh ấy cứ rũ nó nhậ nhết, chơi bởi suốt ngày, thậm chí thằng đó còn đòi hỏi cả thể xác nó, khiến nó nổi máu điên lên không biết bao nhiêu lần. nó không bao giờ làm chuyện điên rồ đó với 1 người như thằng ấy được và nó chỉ yêu hấn, yêu mình hấn thôi. nhưng hấn đâu có hiểu, hấn chỉ căm hận nó và nghĩ nó đã quan hệ với thằng đàn ông khác khi đang yêu hấn. nó vứt bỏ hết, không cần phải gượng gạo gì mà tỏ ra mạnh mẽ nữa. Giờ nó bơ vợ không điểm tựa. nhiều đêm nó khóc tận sáng khi thấy hấn thân mật với người con gái khác trên facebook. nó nay đã biết uống rượu rất nhiều vào mỗi tối, nó khóc hu hu như một con điên, ói mửa tanh bành sau mỗi lần say. rồi lại lên lớp gục mặt trên bàn mà ngủ như chết. nhiều lần nó cố liên lạc với hấn để hỏi thăm nhưng chúng nó lại chửi nhau như chó vì hấn quá hận, còn nó quá uất ức trong lòng. hấn chửi nó hết từ đồ phản bội sang đồ đi. từ ĐI phát ra từ cửa miệng hấn sao làm nó đau buồn vô cùng, nó điên tiết nó không phải như thế nhưng hấn đâu thèm nghe. nó khóc rất nhiều sau mỗi lần hấn thốt ra hai từ: CON ĐI. thế là chúng nó thực sự chia tay và sẽ không bao giờ hấn sẽ quay về bên nó như những ngày trước kia.

5. Chương 5

hơn nữa năm sau. nỗi đau lòng nó giờ đã nguôi ngoai đi phần nào, mặc dù chúng nó xem nhau như không tồn tại trên thế giới này. Nó lướt ngang qua như người vô hình khi chạm mặt hấn. hấn thì lơ đi như chưa bao giờ thấy nó. bây giờ, nó cứ chạy theo những mối tình với những đứa con trai khác. nhưng đó cũng chỉ là giải pháp để nó quên đi hấn mãi mãi. là cách duy nhất để nó thôi không khóc vào những đêm thức trắng tận sáng. hấn cũng thế, dần dần quên đi hình ảnh nó. hấn càng thêm nhiều mối tình với những người con gái khác.

tuy không nhìn mặt nhau nhưng nó vẫn âm thầm theo dõi cuộc sống của hấn. hấn giờ khác xưa lắm! khác xa so với ngày ấy. ngày mà 2 đứa từng đi chùa thắp hương cầu nguyện. ngày mà chúng nó bên nhau trải qua bao nhiêu nắng mưa. hấn không còn nằm trong khuôn khổ 2 từ hiền và chất mà nó từng biết ngày xưa. hấn biết đến nhậ nhết, hút thuốc, nghiện game đến thâu đêm, bỏ nhà đi suốt mấy ngày. trước kia hấn luôn rầm rập nghe lời ba mẹ, mà giờ hấn cứ bướng đến bất ngờ. hình ảnh hấn lụi tàn như vậy khiến nó nhiều lần muốn hỏi han, quan tâm. nhưng nó lại sợ hấn thốt ra 2 từ: “CON ĐI”. sợ hấn nói: “MÀY PHIÊN”. Có lẽ trong tâm trí hấn bây giờ chỉ có vậy. hận và căm thù nó đến tận xương tủy.

6. Chương 6

Ngày ấy 2 đứa nó nhắn tin cho nhau vì 1 số lí do không liên quan. nó vô cùng vui khi được hấn hỏi thăm. nhưng chỉ là hơi hột, qua loa. nhiều đó đã khiến hấn nó vui đến ngủ không được. nhưng nó vẫn e dè nhắn tin thận trọng để kiểm soát bản thân. nó không oà lên mà sung sướng rằng: “Em rất nhớ Anh. Em vui vui vui khi thấy anh nhắn tin cho em”. mà nó chỉ lạnh lùng để hấn không phát hiện. cứ thế 1 ngày, 2 ngày rồi 3 ngày. nhưng không liên tục, thỉnh thoảng nó lại nhận được tin nhắn từ hấn. mặc dù rất vui mừng nhưng nó cứ giả vờ dừng dừng trả lời: “nhắn tin có chuyện gì không?” hấn cũng thế lạnh và vô tâm như băng: “nhắn tin hỏi chơi”. cứ thế, chúng nó như ép nhau vào cái khuôn khổ của sự lạnh nhạt đến ngệt thở khi nhắn tin cho nhau. nó giờ đã quay lại với người yêu nó ở quê, nó cũng yêu người đó, vì người đó luôn sẵn sàng đón nhận nó mỗi khi nó hụt hững và đau khổ nhất. nhưng đối với nó tình yêu thật sự là ở hấn. người duy nhất khiến nó không bao giờ quên.

7. Chương 7

Đến 1 ngày. đang ngồi cảm nét làm vài ván audition cho khỏi quên “nghề” thì bỗng dưng nó có tin nhắn, là hấn... khoẻ môi nó chợt cười nhẹ:

-“đi đâu sao thấy nhà khoá ngoài”

Nó rep lại ngay:

-” cảm nét. có gì không?”

Hắn nguyên vẹn thái độ:

-” thấy khoá cửa nên hỏi”

Nó đọc tin nhắn của hắn ,lần này nó bật cười thành tiếng, rõ ràng hắn đang quan tâm nó nhưng lại giả vờ, nó vẫn không chút lộ liễu, rồi trả lời duy nhất 1 chữ “Ừ”. tưởng chừng hắn sẽ bí khi nhận được tin nhắn cộc lốc như vậy, nên nó bỏ luôn đt vào túi, rồi tiếp tục chơi. thì bỗng lại có tin nhắn nữa, nó lôi ra đầu thoáng nghĩ:“mình đã nói vậy thì anh ta còn gì để nói đâu chứ!”. mở tin nhắn ra nó hơi bất ngờ:

-” bữa nay yêu ai rồi”

nó reply lại:

-” anh hỏi làm gì”

-“để biết. trả lời đi”

Nó suy nghĩ 1 lúc rồi cũng tìm ra câu trả lời phù hợp nhất:

-” không ai cả”

sở dĩ nó nói vậy chỉ để muốn thăm dò hắn,nên đành trả lời vậy khi nó ĐANG CÓ NGƯỜI YÊU. nó lại càng bất ngờ hơn khi nhận được tin nhắn từ hắn:

-” vậy mình quay lại với nhau đi”

Nó trờm mắt vì câu nói đó, trong lòng chợt thoáng vui vì lời đề nghị nằm ngoài sức tưởng tượng của nó. Nhưng nó lại nén đi cảm xúc mà nói:

-“Lý do”

-“thì cứ quay lại đi”

Nó ước gì bây giờ hắn nói cái gì nghe lọt tai hơn 1 chút, chẳng hạn như:“vì a còn yêu em, anh muốn mình được như xưa. hãy quay về với anh” thì có lẽ nó đã vứt bỏ tất cả để yêu hắn rồi. Nó ngậm miệng từ chối luôn:

-” Không”

-” Lý do ” hắn hỏi

Nó trả lời thẳng mặt:

-” em đã có người yêu rồi. người đó tốt hơn anh rất nhiều”

Thế là như đụng chạm đến lòng tự trọng của hắn nên hắn trả lời:

-” ừ.pipi”

Nó cảm đt thờ dài, vẻ mặt hơi chút thất vọng rồi cũng im luôn.

Nó cứ ngồi chơi quài chơi mãi đến tận hơn 10h khuya. Khi quán nét chỉ còn những con nghiện cuối cùng nó mới chịu lết bộ về. giờ này trời đã bắt đầu lạnh. Nó ngẩng đầu lên thở 1 hơi thật dài, rồi giơ tay bóp mạnh vào thái dương, mắt lờ đi, người uể oải vì cảm nét quá lâu nên căn bệnh thiếu máu não lại dễ chứng. Con đường phố huyện không bóng người qua lại, chỉ còn nó với những ánh điện đường vắng lạnh và lạnh lẽo vô cùng. Bước chân nó như nặng nề hơn trong nhịp thở cuộc sống bấy giờ mà nó đang chịu đựng. đầu óc nó trống rỗng và thoáng buồn nào nề vì 1 lý do không định hình. về đến nhà nó chỉ còn sức để tắm 1 trận rồi ngủ luôn không cần ăn uống gì nữa.

8. Chương 8

Kể từ ngày ấy nó không còn nhận được tin nhắn của hân, kể cả 1 tin chúc ngủ ngon cũng không hề. Nó hơi sốt ruột và muốn nhắn tin trước lắm, nhưng không vì thế nó lại đánh mất đi lòng tự trọng nên đành im. ngày nào cũng thế. nếu không đi học nó lại cắm đầu vào nét, đời nó chỉ có vậy, không 1 người ở bên và điều đó khiến nó mệt mỏi vô cùng. người yêu nó lại ở quá xa nên tình cảm bọn chúng cũng dần xa cách và tẻ nhạt như cái khoảng cách địa lí làm nó chẳng thêm quan tâm đến. Nhiều lúc hụt hững như thế nó chỉ còn biết nghĩ về hân, nghĩ về những ngày trước kia chúng yêu nhau chợt nó thấy cảm giác đau khổ như hồi mới chia tay lại ủa về, lòng nó lại quặn thắt vì lỡ khơi gợi lại chuyện buồn. Đêm nào nó cũng lòi sứt hân ra mà nhìn, đôi lúc nó bực mình rồi nhắn 1 tin thật dài nhưng lại xoá đi không gửi nữa, nó gờ tay vo vo đầu tóc cho rối bời lên như 1 con khủng. Nằm lẩm bẩm ngược xuôi và nghe rập. những khúc rập làm nó nhúc đầu đến muốn phát điên lên nhưng nó vẫn cứ nghe lỳ như thách thức sự chịu đựng của mình. Nó yêu rập. có lẽ vì vậy nên nó giờ đã sống nội tâm hơn rất nhiều với trước kia. Chỉ thui thủi 1 mình và những bản rập không hồi kết

9. Chương 9

Tối ấy nó cứ thao thức mãi. Không ngủ được. >_< hai=" mắt=" vẫn=" cứ=" tròn=" xoe,=" có=" nhắm=" mãi=" vẫn=" không=" tài=" nào=" ngủ=" được.= " nó=" điên=" tiết=" vùng=" dậy=" đi=" rửa=" mặt=" cho=" tỉnh=" luôn=" coi=" thử=" ai=" lý=" hơn=" ai.= " bước=" vào=" phòng=" thì=" nó=" thấy=" đt=" báo=" tin=" nhắn,=" có=" xì=" môi:=" " lại=" chúc=" ngủ=" ngon=" chứ=" gì=" đây=" nữa.= " bỗng=" nó=" mừng=" quýnh=" lên=" vì=" đó=" là=" tin=" nhắn=" của=" hân:=" ">

-” Ngủ chưa”

Nó vui lắm nhưng chỉ lạnh lùng mà đáp:

-” Chưa. có gì không”

-” Ngủ không được -_-”

Nó mỉm cười vì chúng nó vô tình trùng hợp, rồi nói:

-” Lý do”

Hân than thở:

-” Học mãi áp lực quá, giờ chỉ muốn vứt, vứt hết”

Nó như tìm được cơ hội liền an ủi:

-” Cố lên, 12 năm ăn học,giây phút này sao lại nản đi được”

Dường như hân oải lắm nên nói ra tất cả âu lo của mình cho nó. Còn nó lại vui sướng khi hân đã chọn nó là người tâm sự trong rất nhiều sự lựa chọn khác. Hân khác quá. Ủ! lại là suy nghĩ đó. Nhưng có nghĩ đến ngàn lần nó vẫn không nói được hết cái thay đổi con người hân bây giờ. Nhưng... Nó yêu hân. Tình yêu của nó bây giờ vẫn vẹn nguyên như ngày ấy- cái ngày mà chúng nó từng xem nhau là tất cả như chỉ mới là ngày hôm qua. Chỉ ngần ấy thôi cũng đã khiến nó mềm lòng biết nhường nào rồi. Và nó luôn hy vọng ở đâu đó ở trong trái tim hân vẫn còn chỗ lưu giữ hình ảnh của nó. sau bao đêm suy nghĩ cuối cùng nó đã mạnh dạn quay lại với hân, tình yêu nó bây giờ đã chiến thắng lý trí, chiến thắng được nỗi lo sợ sẽ đau khổ thêm 1 lần vì hân. Nó quyết định bỏ qua tất cả để đến bên hân, bỏ qua tất cả những ngày hân từng sỉ nhục nó từ con chó đến con đi. Chính bản thân nó giờ đây cũng không biết được tình cảm hân dành cho nó là thứ tình cảm gì. nó vẫn cứ mặt kệ không cần quan tâm.

(đọc giả đón xem Chap mới hứa hẹn nhiều kịch tính nhé)

10. Chương 10

Chúng nó từng làm đến chuyện ấy với nhau từ ngày đó- ngày mà chúng nó thật sự yêu và tin tưởng nhau- ngày mà chúng nó còn bên nhau mặn nồng và êm đềm như mơ. Nó từng rất hạnh phúc vì tình yêu 2 đứa đủ lớn để làm điều đó với nhau. Và đến tận bây giờ nó cũng chưa bao giờ thấy rằng chuyện đó là dại dột cả. ngày ấy hẳn chỉ là 1 thằng con trai hiền và chất chưa 1 lần trong đời thử “vị gái”.còn nó đã là 1 đứa con gái đã mất trinh trước khi đến với hắn. Điều đó luôn khiến nó cảm thấy có lỗi rất nhiều , nên nó luôn cố gắng làm vừa lòng mỗi khi hắn cần. nó dành tất cả tình yêu và dục vọng chỉ riêng mình hắn và không bao giờ nó nghĩ sẽ dành cho bất cứ ai khác ngoài hắn. Nó cũng từng mơ đến 1 gia đình nhỏ và hạnh phúc với hắn. Nó yêu hắn. yêu từ ngày ấy đến tận bây giờ. Nhưng tình cảm trong hắn lại đi quá sai con đường mà nó từng nghĩ và mơ ước. Ừ! hắn đã thay đổi từ tính cách cho đến suy nghĩ. Bây giờ hắn thường xuyên lôi tất cả chuyện quá khứ của nó ra mà sỉ nhục mỗi khi hắn không vừa ý điều gì đó. nó chỉ biết buồn và khóc, khóc than cho số phận nó quá trở trêu. hắn trút hết nỗi hận thù lên mặt nó bằng cách chửi nó là gái mất trinh. Nó nhiều lần ức chế quá chỉ biết nói lại vài câu nhưng vì quá ghen hòng nên đành chấp nhận lắng tai mà chịu đựng.

Quay lại rồi chúng nó lại bỏ nhau. Hắn chẳng cần nó nữa, hắn không còn cần những ngày cùng nhau hạnh phúc, hắn chẳng còn nhớ những lời hứa mà hắn từng hứa với nó. Hắn chỉ còn cần đến những đêm mê man, hắn chỉ muốn vui đùa. trái tim hắn đã chết, chết đập luôn rồi. Từ ngày chia tay lần 2 hôm ấy, hắn lại “siêng” chửi nó hơn. Nó giận quá, nói lại bằng được nhưng kết quả cũng chỉ là mang danh dự nhau ra mà dằn co mà hạ nhục nên nó không cần nói gì thêm nữa. thân xác nó từ ngày đó đã hoàn toàn thuộc về hắn rồi. vậy mà hắn cứ “hồn nhiên” nói nó là đi. nó lại chỉ biết khóc mà than trời:” Ừ! Em là đi, a đâu có biết con đi này đã yêu anh như thế nào không? anh có biết em đã nhiều lần cắn răng mà chịu đựng không? anh có bao giờ nghĩ rằng em đau khổ như thế nào khi mất anh trong suốt thời gian qua không? anh ác lắm. anh vô tâm lắm. vậy quay lại với em làm gì. vậy anh còn xuất hiện ở tâm trí em làm gì để em bây giờ phải mang nỗi đau gấp ngàn lần trước kia vậy hả. tại sao anh lại có thể nghĩ rằng em quan hệ với người ta khi đang yêu anh chứ. tại sao anh không tin em” càng nói bờ vớ 1 mình nước mắt nó cứ lăn dài trên má.

11. Chương 11

Nó nhiều lần tức đến ghen hòng vì những lời nói cay độc của hắn. Nó giận. Nhưng nó không hề ghét,nên bất cứ lúc nào hắn nhắn tin, nó đều trả lời cho dù đó là tin nhắn chửi rửa hay lạnh lùng như thế nào đi nữa.. Lắm lúc không hứng thú sỉ nhục hắn lại vô tâm mà khoe khoang với nó là hắn vừa chơi gái xong. và lại thêm một em bị hắn đưa lên giường. Hắn cười đắc chí vì tài “sát gái” của mình ngày càng giỏi. Nhưng hắn đâu có biết, hắn đã vô tâm bóp nghẹt trái tim nó đến ngừng thở.

Nó buồn, nó khóc, nó đau nhưng chưa bao giờ nó thấy hối hận vì đã quay lại với hắn, vì đơn giản là nó yêu hắn, yêu nhiều đến mức có thể cắn răng mà chịu đựng tất cả. Và có lẽ đến cuối cuộc đời này hắn sẽ không bao giờ hiểu được hết tình yêu trong nó dành cho hắn ta.

Những gì hắn cần giờ đây là thân xác của một người con gái nằm cạnh và cho hắn những gì hắn cần. Chiều chuộng và nâng niu hắn 1 cách chuyên nghiệp. Kể cả nó. Người hắn đang cảm hận đến xương tủy, người mà hắn từng chửi mắng đến thế nhưng hắn vẫn muốn được ” dạo chơi“. vẫn mún... vẫn muốn ôm ấp mà nhào nặng nó như một con gấu bông. Vì hắn chỉ cần có thể. Chỉ cần những đêm chơi đi về mê đến tận sáng giữa màn đêm bao phủ. Hắn thôi không còn ”chất” như 1 chàng hoàng tử tốt bụng của ngày xưa. mà giờ hắn ta là hiện thân cho 1 con người mới lột vỏ, đúng hơn là lột bỏ những gì mà hắn từng có xưa kia.

11h30 p.m.... Đã khuya lắm rồi. Nhưng sao nó vẫn cứ trần trọc quài không ngủ được. Cứ nghĩ đến chuyện hắn cùng người con gái khác không phải là nó cùng mê man và hoà nhập vào nhau trong 1 căn phòng tối ảm đạm. Lòng nó quặn thắt lại mà thổn thức. Nó muốn được yêu hắn đến tận cùng nên đành chấp nhận và quyết định....

12. Chương 12

Sáng hôm sau nó thức dậy trong tình trạng thật tồi tệ. Nó cầm lấy đt nhắn tin cho hấn ngay:

-” ăn gì chưa”

Hấn lạnh ngắt như băng:

-”chưa. chuyện gì?”

Nó muốn nói toạt ra rồi sao thì sao, nhưng thực sự nó chưa đủ can đảm nên nói:

-” Nhớ a”

hấn rep lại 1 tin cộc lốc

-” Nhàm”

Nó hít 1 hơi thật sâu rồi hỏi hấn 1 câu ngớ ngẩn:

-” Em và chúng nó, bọn người yêu a í. ai xinh hơn”

hấn tỉnh rụi mà trả lời:

-” Em”

Nó hồi hộp hỏi thêm:

-” anh còn muốn em không?”

hấn hơi bất ngờ:

-” Muốn cái gì? Không lẽ là muốn chuyện ấy?”

-” Ừ”

hấn cười hả hê:

-” kakakakaka. em ế khách sao”

Nó mím chặt môi, rồi lơ đi câu hỏi đó:

-” trả lời đi”

-” sài tạm cũng thích lắm á nhĩ :]]”

-” a coi em là đi đúng không? vậy em sẽ miễn phí cho anh cả đó”

Nó chơi liều, nó mang tình yêu ra mà thách thức bản thân, có lẽ nó điên mất rồi. Nó điên nhưng nó không còn cách nào khác để chọn vì nó quá yêu hấn, nó chỉ cần có vậy. Vì nó quá ích kỉ muốn giữ hấn bằng mọi cách. Dù là đi cho hấn nó cũng vui vì hấn còn chấp nhận để nó HẬU. hấn trả lời:

-”miễn phí bao lâu nà :]]”

-” 1 năm”

-” ok. kaka. không được hối hận nhé. cơ mà ế khách hả”

hấn lại hỏi câu đó. thực sự hấn vô tâm đến mức để có thể nói ra câu đó sao. Nó nuốt nước miếng rồi mạnh mẽ mà nhắn tin lại:

-” em chỉ là đi cho 1mình a thôi. bất cứ khi nào anh cần. a không cần giả vờ yêu em, cứ lạnh lùng vậy đi. em sẽ thoải mái hơn. anh cũng không được ngủ với ai ngoài em, em sẽ làm tốt”

Hấn khoái chí:

-” Vậy em phải biết chiều chuộng khách đấy. :)). có em sài tạm cũng được ấy chứ”

cầm lấy đt mà Giọt nước mắt nó lăn dài trên trên gò má hao gầy. Tim nó thổn thức không phải vì quyết định ấy mà sao nó đau khổ quá. nó đã quyết định vì bây giờ với nó, hần chỉ còn cần duy nhất chuyện ấy. và nó cũng chỉ có thể làm duy nhất chuyện ấy cho hần. nó sẽ cố gắng để “yêu” hần bằng tất cả thể xác mình.

13. Chương 12.1

Hần xem nó là con điểm nên dù có chữ như thế nào cũng không ảnh hưởng đến sự thoải mái của hần mỗi khi chạm vào người nó. Lòng căm hận trong lòng nó giờ không còn quan trọng nữa, có lẽ hần đồng ý với lời đề nghị đó 1 phần để trả thù nó. Còn nó, đơn thuần không phải làm vậy vì liều mạng mà trên tất cả là nó yêu hần, thật lòng yêu hần đến mức hần có sỉ nhục ra sao nó vẫn yêu và nó chỉ muốn dành hần cho riêng 1 mình nó dù chỉ là để hần mua vui. Điều nó mong mỗi bây giờ là thay đổi được suy nghĩ của hần, nó muốn hần thôi không hận nó như ngày xưa, nó muốn hần hiểu được tình yêu nó dành cho hần là chân thành nhất. Ngoài ra nó sẽ bỏ mặt mọi thứ, nó sẽ không yêu ai trong 1 năm tới mặc dù nó luôn là điều mong chờ của nhiều thằng đàn ông khác. Nó sẽ không bao giờ hối hận vì quyết định này. Nếu 1 lần được sống thật sự với con người mình, không cần che đậy tình cảm, sống với tình yêu cho dù giả tạo cũng làm nó hạnh phúc lắm rồi.

14. Chương 13

Hần giờ đây đã là 1 thằng sinh viên đại học rồi. còn đầu là 1 đứa học sinh hồn nhiên như ngày xưa. Còn nó đã là 1 con “đàn bà” lớp 12 nhưng không hề non nớt.

Kể từ lời thoả thuận ấy hần lại thường xuyên lấy lý do về thăm nhà nhiều hơn để gặp nó. Và mỗi khi hần cần nó đều có mặt. 1 lần, 2 lần, rồi 3 lần và rồi bao nhiêu lần nó còn không hề nhớ. Chúng nó “yêu” nhau qua chăn gối. Giây phút ấy nó mới thật sự thấy hần âu yếm mình mặc dù chỉ là giả tạo. 2 con người, 1 căn phòng, 2 dòng suy nghĩ, 1 việc làm, 2 thứ tình cảm, 1 người hả hê, 1 người khóc thầm trong tim. Giọt mồ hôi nó rơi xuống cũng chính là lúc nó đánh mất đi chính mình. chúng cùng hoà vào nhau và xé tan màn đêm tĩnh mịch. Yêu nó trên giường. ừ. chỉ có vậy. khi màn kịch kết thúc nó lại trở về là nó- Con đàn bà khao khát được yêu mãnh liệt. Còn hần lại là 1 thằng ông lạnh lùng và vô tâm đến vô cảm. Ngoài những lúc ân ái mặn nồng ấy thì cuộc sống của bọn nó không hề liên quan gì đến nhau. Không 1 chút quan tâm, không 1 lời hỏi han. Nó ức đến ghen hờn vì hần cứ đứng đưng khi không còn bên nhau. Nó vẫn yêu hần và luôn mỉm cười vì nó đã làm hết nhiệm vụ bằng tất cả lòng mình. Nhưng nhiều khi không thể kìm nén được nó chỉ còn biết khóc. Nó cố che giấu đi nhưng nó cũng là con người nên không thể mãi mà mạnh mẽ được. Giờ tay rồi gạc đi những giọt nước mắt đó nó thầm nghĩ:” đây không phải là chuyện mày muốn sao. sao mày lại khóc chứ. mày từng mơ được a ấy yêu dù chỉ trong chốc lát. được anh âu yếm dù chỉ 1 giây. mày nên hạnh phúc mới đúng chứ“. Cứ thế, thời gian cứ trôi qua trên từng màn kịch chăn gối. tình yêu cứ tiếp diễn trên từng phút đối trá để ”yêu“. còn hần vẫn lạnh giá và vô tâm trên từng nét mặt. Giờ đây, đối với nó chuyện đó đã quá quen thuộc. 1 con đàn bà khôn nạn cho đến 1 ngày.

15. Chương 14

Hôm ấy, nó chủ động gọi nói với hần:

- hai ngày nữa anh về nhé

Hần hơi bất ngờ:

- làm gì

- Thì mình còn có thể làm gì

Hần cười nghe đã miệng lắm và nói:

-Em chịu không nổi sao

Nó trả lời bình tĩnh:

- Ủ. muốn quá

- Ủ. biết rồi.

Hai hôm sau chúng nó gặp nhau ở căn phòng quen thuộc. Như mọi khi, hấn lại giở cái bài cũ thuộc lòng ấy ra mà đề mà nhào nặng không hề nường tay. lần này nó kì quặt quá, nó chiều chuộng hấn đến bất ngờ khiến hấn như được gió mang theo lên mây. Hấn khoái chí nói với nó:

- sao hôm nay khác thế. ngày càng chuyện nghiệp nhỉ

Nó chỉ cười khe khẽ. 1 lúc sau hấn đã thấm mệt và bảo:

- Mặc đồ vào đi

Nó lẳng lặng nghe theo. Và giờ cũng đã đến lúc trò “yêu” của chúng nó kết thúc, ai trở về vị trí người đó. Hấn quay lưng bước ra khỏi phòng, nó chạy theo kéo tay hấn lại rồi đặt lên môi hấn 1 nụ hôn thật dài, thật say đắm, nước mắt nó khẽ rơi nhẹ nhàng trên đôi má đang lấm tấm mồ hôi. Hấn đẩy ra rồi lẳng đi bằng 1 câu nói lạnh nhạt:

- a mệt. khi khác tiếp tục.

Nó buông tay hấn ra rồi cùng rời khỏi nơi đó. Nó còn luyến tiếc quay mặt lui ngược nhìn ngôi nhà nghỉ đã chứng kiến tình yêu của chúng nó trong thời gian qua. Nó im lặng, rồi cúi mặt khóc, nhưng lại cố che đi những giọt nước mắt yếu đuối ấy để hấn không nhìn thấy, rồi ngoan ngoãn ngồi phía sau xe để hấn chở về.

Về đến nhà, nó mệt nhoài, cả người ê ẩm vì hôm nay nó quá chịu hấn và thấy mệt mỏi hơn mọi khi rất nhiều nên ngủ thiếp đi lúc nào không hay. Đến chiều, mẹ nó kéo dậy và nói:

- Chuẩn bị gì chưa mà ngủ như chết vậy nè. mai đi rồi đó

Nó dụi dụi mắt rồi ngáp 1 hơi thật dài:

- Con chuẩn bị hồi sáng rồi mẹ ạ

Mai nó sẽ rời khỏi mảnh đất này ,có lẽ là mãi mãi, mảnh đất đã cho nó thật nhiều đau thương và nước mắt. Nó với hấn đã “yêu” hơn 1 năm mà hấn hình như quên mất. còn nó thì luôn nhớ đến từng giây phút. (các bạn đón xem chap mới trong giây lát nhé)

16. Chương 15

6h A.m, Tay kéo theo chiếc vali to đùng. Nó cùng mẹ ra bến xe. Có lẽ đây là lần cuối cùng nó được nhìn lại chốn này, vì thi xong đại học nó sẽ ở hấn luôn ngoài quê,ở đó đã có sãng nhà cũ, bà con nội ngoại. Còn mảnh đất này chỉ là nơi làm ăn tạm thời của ba mẹ nó. Nó cố nhìn lại lần cuối và nước mắt lại rơi. Những giọt nước mắt khiến lòng nó quặn xiết lại, tim nó như rỉ máu và chẳng muốn đập nữa. Nó ngẩng đầu lên và cố căng da mặt để nước mắt thôi không rơi nữa nhưng mà không thể nào ngăn được. Nó ngậm ngùi dứt khoát ra đi.

8h a.m

Nó đã ngồi trên chuyến xe cuối cùng của bến và chuẩn bị xuất phát. Có lẽ giờ này cũng đã đến lúc phải nói cho hấn biết, rút đt ra,nhưng rồi không đủ can đảm để gọi, nó sợ nghe phải giọng hấn, nó sẽ khóc mà không nói nên lời, nên đành nhắn tin:

-" A à! anh quên rồi sao. Mình “yêu” nhau hơn 1 năm rồi đó. Em đi đây. Thời gian qua em hạnh phúc lắm. Dù anh chỉ là giả tạo. em sẽ nhớ mãi về anh,Người em yêu nhất cuộc đời. Nhưng có lẽ đến cuối cuộc đời này anh cũng sẽ không bao giờ biết được tình yêu đó em trao cho anh nhiều như thế nào phải không. em trả tự do cho anh rồi đó. Anh phải hạnh phúc nghe không. Con đi của anh đi đây”

Nó gửi xong rồi ôm chầm lấy mặt mà khóc oà lên như 1 đứa con nít. hơn 1 năm qua, nó đã cố kìm nén, nhưng đến tận giây phút này nó không thể nào che giấu đi được nữa. Thời hạn đã hết và nó sẽ trở lại là

nó: con đàn bà không hề non nớt, nhưng sẽ gạch bỏ tất cả quá khứ, gạch bỏ hẳn khỏi tâm trí. Nó đã trả lại cuộc sống bình yên cho hẳn và luôn hy vọng hẳn sẽ hạnh phúc.

Hắn dường như đã đọc được tin nhắn nên cứ gọi cho nó liên hồi, nhưng nó không nghe máy, nó không đủ mạnh mẽ để nghe hẳn nói, hẳn vẫn cứ gọi quài gọi mãi. Còn nó cứ ngồi trên xe mà khóc rồi quyết định lòi sim ra bề ngang. Nó huỷ cả facebook. Nó hoàn toàn huỷ liên lạc với hẳn. Để hẳn quên đi 1 con đi đời như nó. 1 người con gái mà hẳn từng yêu, 1 người con gái mà hẳn từng hận. Nhưng giờ chỉ còn là kí ức phôi phai mà thôi. (độc giả đón xem chap mới nhé)

17. Chương 16

Hắn gọi cho nó quài nhưng toàn thuê bao. Hẳn như muốn gào thét lên vì ân hận. Hẳn liền gọi cho con bạn thân nhất của nó, khi nghe nhỏ bạn kể xong hẳn sốc lắm, miệng mồm há hốc, hẳn như cứng đờ người lại vì không nói nên lời. Hẳn khóc toát lên, khóc ai oán và đau khổ:

-” Ngốc ơi. ở lại đi. Anh yêu em. Anh yêu em thật lòng ngốc ơi. xin em đừng đi. hãy ở lại với anh. em phải làm đi cho a suốt cuộc đời này. anh sai rồi. anh là thằng tồi. ngốc ơi. Anh yêu em” càng la gào hẳn càng khóc. những giọt nước mắt chân thành nhất của 1 thằng đàn ông vô cảm. Nhưng tất cả đã quá muộn màng, và chỉ còn là vô vọng mà thôi. chỉ còn là quá khứ, hãy khép lại và tiếp tục sống cho thật tốt.

Sau này, nhiều lần nó từng nghe nhỏ bạn kể về hẳn đã khổ sở như thế nào từ ngày nó ra đi. Nhỏ bạn khuyên nó nên quay về, nhưng nó lại chỉ biết khóc vì nó không muốn lật lại kí ức đau thương dù chỉ 1 lần nào khác. 1 lần quay lại đã khiến tim nó tan nát. Giờ đây nó sẽ sống cho bản thân và không hề hối hận về quá khứ. 1 quá khứ thật nhiều nước mắt và bất hạnh. Nó tự dặn lòng sẽ không bao giờ khóc vì hẳn nữa. Nó sợ đau, nên cố gượng gạo mà quên đi hẳn. giờ đây, nó đã ở 1 nơi rất xa. Ở nơi đó hằng ngày luôn cầu mong hẳn sống được vui, chúc cho hẳn sẽ hạnh phúc. nó tự an ủi lòng mình rằng có lẽ không còn nó bên cạnh chắc hẳn sẽ vui hơn.

18. Chương 17 (Chap Cuối)

1 năm sau. Bấy giờ nó đã là 1 cô nàng sinh viên chững chạc.

1 ngày mùa đông gió bắc, mưa phùn, lạnh heo hắt. Nó lại ngồi bên cửa sổ và chợt nhớ về hẳn. Nó nhớ lại những ngày cùng hẳn rông rã đi chơi, nhớ đến lúc hẳn cười, nhớ lúc hẳn nói câu yêu nó thật ngọt ngào. Nước mắt nó lại khẽ rơi nhẹ nhàng. Nó giờ vẫn sống độc thân từ ngày dứt khoát rời bỏ chốn đó. mặc dù rất nhiều chàng trai theo đuổi. Sự việc đã 1 năm trôi qua mà đối với nó sự nghĩ như vừa mới hôm qua khiến tim nó chưa khỏi bàng hoàng để có thể đón nhận thêm bất kì ai cả. Nó thầm nghĩ không biết giờ này hẳn đang làm gì, đang yêu ai và đã quên nó chưa. Nó thở dài. Rồi lắc lắc đầu cho những suy nghĩ đó bay đi thật xa. những Khúc rập không hồi kết lại vang bên tai nghe thật buồn (vì em là gió).

Ở phương trời bên ấy. Hẳn cũng vậy. Nhớ đến nó vào những đêm thức trắng tận sáng và khóc. Hẳn đã thay đổi, hẳn lại là hẳn của ngày xưa. 1 con người hiền và chất. và hẳn vẫn chưa thể đón nhận ai vào trái tim mình.

2 con người. 2 khoảng trời. 1 dòng suy nghĩ. 1 tình cảm. 2 hành động. Nhưng yêu nhau. và tất cả chỉ còn ấp ủ trong lòng.

Hãy tha thứ cho, đừng ôm hận vào lòng. hãy yêu nhau như 1 lần duy nhất được yêu. và hạnh phúc sẽ đến bên bạn.

HẾT

Câu truyện dựa trên chuyện có thật của cuộc đời tác giả. Mít chân thành cảm ơn độc giả đón nhận truyện đầu tay của Mít. độc giả ghé ngang để lại lời bình để Mít lật kinh nghiệm nhé!

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/em-chi-la-thu-de-anh-mua-vui>